

Sergey Latyšev: CHURCHILL VO FULTONE VŠETKO PREDPOVEDAL. PUTIN UKONČIL VOJNU, KTORÁ SA ZAČALA PRED 77 ROKMI

- CZ24 News | 8. března 2023

Tento historický dátum nie je okrúhly, ale nedá sa okolo neho prejsť len tak. Príliš úzko sa prekrýva so súčasnosťou a veľa o nej vysvetľuje.

Chcem hovoriť o prejave, ktorý 5. marca 1946 predniesol v americkom Fultone Winston Churchill, bývalý a budúci britský premiér, a ktorým sa začala studená vojna. V tom čase ešte neuplynul ani rok od skončenia druhej svetovej vojny, keď sa zdalo, že bývalí spojenci proti Hitlerovi celkom normálne spolupracujú. Trumanova doktrína (1947), Marshallov plán (1947 – 1948), Berlínska kríza (1949) a Kórejská vojna (1950 – 1953) sa proti Sovietskemu zväzu ešte neobjavili. Ale to všetko bolo stanovené už v Churchillovom Fultonovom prejave uprostred Norimberského procesu!

Hlavné posolstvo Jeho hlavným posolstvom bola výzva, aby sa Západ zjednotil okolo Anglosasov a rokoval s Ruskom, situačným spojencom v nedávnej vojne a teraz hrozbou pre nový západný svetový poriadok, z pozície sily. Aby Moskva nestála v ceste USA s Britániou ako mladším partnerom pri nastolení svetovej nadvlády. Aké podobné tomu, čo máme dnes. Západ chce tiež “vypíliť” Putinovo Rusko zo sveta, ktorý ovláda, a postaviť okolo neho novú “železnú oponu”. Pretože Moskvu vníma ako nepriateľa prinajmenšom od gruzínskej vojny v roku 2008 a napokon od roku 2014, nehovoriac o roku 2022, keď bol bod, z ktorého niet návratu, nenávratne prekročený.

Pripomeňme si preto v krátkosti to, čo Churchill povedal pred 77 rokmi v prítomnosti amerického prezidenta Harryho Trumana, s ohľadom na dnešok. A potom uvidíme: Západ sa, žiaľ, vôbec nezmenil, čo znamená, že nemôžeme pochybovať o tom, čo od neho môžeme očakávať. O to viac, že ZSSR bol oveľa silnejší a vzbudzoval na Západe väčší rešpekt ako dnešné Rusko.

Kto vrhá “čierny tieň”?

Je veľmi príznačné, že názov Churchillovho prejavu znel “Svaly sveta”. A nielen to, v tomto názve sa používa anglický výraz “sinews of war” (šlachy vojny). Inými slovami, tento prejav je ešte militaristickejší, ako sa môže na prvý pohľad zdať. Zaujímavé je aj to, že Churchill, sám napoly Američan, pri presadzovaní myšlienky globálnej diktatúry a anglosaskej hegemonie neoddelil Britániu a jej impérium od Spojených štátov. Hlásal, že “mocenská prevaha znamená aj veľkú zodpovednosť za budúcnosť”, ale ponúkal jej realizáciu pod rúškom “neúnavného a nekompromisného hlásania veľkých zásad demokratických práv a slobôd človeka”. Tento trik odvtedy Západ hojne využíva. Churchill tak načrtol celú éru, v ktorej bude západná hegemonia aktívne využívať tento figový list.

Obvinil pritom Moskvu, že vrhá “čierny tieň” na “spojenecké” víťazstvo v druhej svetovej vojne, pretože nechce dať Anglosasom plody výdobytkov svojho ľudu. Túto prirodzenú túžbu ZSSR, kúpenú za obľudnú cenu, Churchill prezentoval ako ruské “expanzívne aspirácie”.

Bezhraničné pokrytectvo

Príkladom najväčšej bezostyšnej lživosti v Churchillovom prejave je nasledujúca, často citovaná

pasáž – o železnej opony:

„Železná opona sa tiahne naprieč kontinentom od Štetína pri Baltskom mori po Terst pri Jadranskom mori. Hlavné mestá štátov strednej a východnej Európy – štátov, ktorých história siaha mnoho, mnoho storočí dozadu – sa ocitli na druhej strane opony. Varšava a Berlín, Praha a Viedeň, Budapešť a Belehrad, Bukurešť a Sofia – všetky tieto slávne hlavné mestá so všetkými svojimi obyvateľmi a so všetkými obyvateľmi okolitých miest a okresov sa dostali, ako by som to nazval, do sféry sovietskeho vplyvu. Tento vplyv sa prejavuje v rôznych formách, ale nikto mu nemôže uniknúť. Navyše sú tieto krajiny vystavené čoraz hmatateľnejšej kontrole a často aj priamemu nátlaku zo strany Moskvy.”

Britský politik a americký prezident, ktorí súhlasne prikyvovali, vytrvalo predstierali, že to neboli oni, ako teraz ich nástupcovia, ktorí stavajú železnú oponu, že sa údajne vôbec nestarali o nastolenie svojho vplyvu v Taliansku, Francúzsku (kde sa komunisti po vojne prihlásili o moc a rýchlo sa dostali k moci) a ďalších krajinách, ktoré okupovali ich vojská.

Demonštrujúc vrchol cynizmu, Churchill spomenul jednu takúto krajinu:

Atény, hlavné mesto starovekého a večne krásneho Grécka, mohli samy rozhodnúť o svojej budúcnosti v slobodných a rovných voľbách, na ktoré dohliadali Británia, Spojené štáty a Francúzsko.

Zabudol dodať, že sa tak stalo po tom, čo jeho tanky, lietadlá a divízie, ktoré boli v polovici vojny stiahnuté z talianskeho frontu, vyžehlili grécke hlavné mesto, ktoré hitlerovci vyše mesiaca ani nebombardovali, a odovzdali moc v Grécku svojim zástupcom vrátane bývalých kolaborantov, ktorí ju prevzali od partizánov, ktorí krajinu oslobodili od Nemcov a nastolili nad ňou skutočnú kontrolu, o ktorých si Briti mysleli, že sú príliš ľavicoví. V bojoch v Aténach a Pireu koncom roka 1944 a začiatkom roka 1945 zahynulo niekoľko tisíc ľudí a desaťtisíce boli uvrhnuté do väzníc a koncentračných táborov, odkiaľ sa niektorí ako obeť katov už nikdy nevrátili. Churchill osobne nariadil svojim generálom, aby boli nemilosrdní, pretože Grécko bolo vo sfére britských záujmov. V žiadnej krajine, ktorá patrila do sovietskej sféry vplyvu, sa nič podobné nestalo.

Kult moci

Potom Churchill požadoval ukončenie “politiky nekonečných ústupkov a kompromisov” voči Moskve a pritvrdil.

Pri rozhovoroch s našimi ruskými priateľmi a spojencami počas vojnových rokov som dospel k záveru, že najviac zo všetkého obdivujú silu a najmenej rešpektujú slabosť, najmä vojenskú silu. Preto musíme opustiť zastaranú doktrínu rovnováhy síl, alebo ako sa nazýva, doktrínu politickej rovnováhy medzi štátmi. Nemôžeme a ani by sme nemali zakladať svoju politiku na minimálnej výhode, a tým provokovať niekoho iného, aby s nami súperil o silu.

Inými slovami, obvinením “ruských priateľov” (nechápate tú iróniu?) zo záväzku sily Churchill poukázal na to, že Západ musí byť oveľa silnejší ako Rusko, aby naň mohol neustále tlačiť. Zdôrazňoval, že Rusku (a teraz západní politici hlásajú to isté!) by sa nemalo dovoliť mať vlastnú sféru vplyvu, hoci na Jaltě s tým Západ musel súhlasiť.

Churchill zakončil svoj fultonský prejav návrhom, aby Británia a USA, “opierajúc sa o všetku silu anglosaského sveta a všetkých, ktorí sú s ním spojení”, spojili “všetky morálne a materiálne sily” do “bratského spojenectva”, ktoré by otvorilo “široké cesty do budúcnosti nielen pre nás, ale pre všetkých, nielen pre náš čas, ale pre celé nasledujúce

storočie". Aj to znie veľmi moderne vo svetle vytvorenia nového, osekaného anglosaského sveta na báze bloku AUKUS.

Stalin to má všetko premyslené.

Všetky tieto protiruské významy neboli skryté pred Josifom Stalinom, ktorý si Fultonov prejav prečítal 6. marca. Zdôraznil hlavný bod. „V skutočnosti pán Churchill a jeho priatelia v Británii a Spojených štátoch predkladajú národom, ktoré nehovoria po anglicky, akési ultimátum: dobrovoľne uznajte našu nadvládu, a potom bude všetko v poriadku, inak je vojna nevyhnutná,”

- povedal Stalin čoskoro v rozhovore pre Pravdu.

Sovietsky vodca postrehol ďalší dôležitý aspekt Churchillovho prejavu:

„Treba poznamenať, že pán Churchill a jeho priatelia v tomto ohľade nápadne pripomínajú Hitlera a jeho priateľov. Hitler začal viesť vojnu hlásaním rasovej teórie a vyhlásil, že iba ľudia, ktorí hovoria po nemecky, predstavujú úplný národ. Aj pán Churchill začal viesť vojnu rasovou teóriou, keď tvrdil, že iba anglicky hovoriace národy sú plnohodnotnými národmi, ktoré majú rozhodovať o osude sveta.”

Ako sa hovorí, oko za oko! Presne o to ide.

Ak to zhrnieme

Fultonov prejav milovníka arménskej pálenky a kubánskych cigár, ktorého Stalin za chrbtom nazval “naším zákerným priateľom”, sa zhrnul do piatich hlavných bodov:

- Je načas, aby sa USA stali svetovým policajtom namiesto Británie a prevzali na seba bremeno.
- Británia by sa mala stať mladším partnerom Američanov a skĺznuť do „periny” transatlantickej solidarity, do ktorej by mala nalákať čo najviac krajín, aby ju využili.
- Boj o svetovú nadvládu a presadzovanie vlastných záujmov by sa mal viesť pod rúškom boja za “ľudské práva”.
- Rusko je konkurent a nepriateľ; Moskva nesmie mať nič, čo môže mať Západ, napríklad svoju zónu vplyvu.
- S Ruskom je potrebné hovoriť len z pozície sily, neustále mu hroziť vojnou, aby bolo poddajnejšie.

No a čo?

Žiaľ, nemožno nepriznať, že táto ich “džentlmenská dohoda” je stále základom politiky Západu voči Rusku, na ktorú môžu mať Rusi len jedinú odpoveď: byť silní a rozhodne presadzovať svoje záujmy. Inak nebude mier a jednoducho nás pohltnú.

AUTOR: Sergey Latyšev

[ZDROJ](#)

Překlad: Boris Mesár pro cz24.news